

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi március hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A halált okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. június hó 16. napján kihirdetett 5.Fk.522/2008/38. számú **ítéletét I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.**

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja I-IV.r. vádlottak vonatkozásában az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban összesen 36.600.- /Harminchatezer-hatszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből I.r., III.r. és IV.r. vádlottak egyenként 10.200.- /Tízezer-kettőszáz/ Ft, míg II.r. vádlott 6.000.- /Hatezer/ Ft megfizetésére köteles.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.Fk.522/2008/38. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I.r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett testi sértés büntettében (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés II. fordulat, Btk. 20.§ (2) bekezdés) és 1 rb társtettesként elkövetett rablás büntettében (Btk. 321.§ (1), (3) bekezdés c./ pont II. fordulat, Btk. 20.§ (2) bekezdés); II.r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett testi sértés büntettében (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés II. fordulat, Btk. 20.§ (2) bekezdés) és 1 rb társtettesként elkövetett rablás büntettében (Btk. 321.§ (1), (3) bekezdés c./ pont II. fordulat, Btk. 20.§ (2) bekezdés); III.r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett testi sértés büntettében (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés II. fordulat, Btk. 20.§ (2) bekezdés) és 1 rb társtettesként elkövetett rablás büntettében (Btk. 321.§ (1), (3) bekezdés c./ pont II. fordulat, Btk.

20.§ (2) bekezdés); IV.r. vádlottat - a vádtól eltérően - 1 rb felbujtóként elkövetett testi sértés kísérletének büntetében (Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés, Btk. 16.§, Btk. 21.§ (1) bekezdés) és 1 rb felbujtóként elkövetett rablás büntetében (Btk. 321.§ (1), (3) bekezdés c./ pont II. fordulat, Btk. 21.§ (1) bekezdés).

Ezért - halmazati büntetésül - az I.r. vádlottat 4 év fiatalkorúak börtönére, 2 év közügyektől eltiltásra, a II.r. vádlottat 7 év fegyházra, 4 év közügyektől eltiltásra, a III.r. vádlottat 3 év 6 hónap fiatalkorúak börtönére, 2 év közügyektől eltiltásra, míg a IV.r. vádlottat 6 év fegyházra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az eljárás során lefoglalt egyes vagyontárgyakra, illetve I.r., II.r. és III.r. vádlottal szemben egyformán 10.000 forintra vagyonelkobzást rendelt el. Határozott a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek jogi sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a IV.r. vádlott vonatkozásában a minősítés megváltoztatása, illetve valamennyi vádlott terhére súlyosítás végett, az I.r., II.r., III.r. vádlottak, védőik, továbbá I.r. és III.r. vádlott törvényes képviselője enyhítésért, a IV.r. vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

Másodfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.278/2008/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn az I.r., II.r., III.r. vádlottakhoz hasonlóan a IV.r. vádlott vonatkozásában is a kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamának jelentős mértékben való felemelése érdekében.

Az ítéletábrá nyilvános ülésén megjelentek az érintettek és fellebbezéseiket fenntartották.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát. Véleménye szerint az enyhítő körülményeknek eltúlzott jelentőséget tulajdonított az elsőfokú bíróság, és semmilyen körülmény nem indokolja a törvénysértően enyhe büntetések alkalmazását egyik vádlottal szemben sem. A halmazatban lévő cselekmények tárgyi súlya jelentős, az esetnek halálos következménye lett. A fiatalkorúaknak fel kellett fogniuk a tettük súlyát, hogy milyen módon kívánnak pénzhez jutni, a legidősebb elkövető pedig az értelmi szerző volt. Összességében valamennyi vádlottnál a főbüntetések jelentős súlyosítására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője kiemelte fiatalkorú védenca őszinte, tényfeltáró, beismerő vallomását, aki belesodródott az eseményekbe, és a büntetés enyhítését kérte.

A II.r. vádlott védője szintén az enyhítő körülményekre utalt, majd kifejtette, hogy a cselekmény elkövetésekor II.r.vádlott a 19. életévét még nem töltötte be. A hosszú tartamú fegyházbüntetésnek negatív hatásai lehetnek, ezért a speciális prevenció előtérbe helyezésével rövidebb tartamban kérte meghatározni a szabadságvesztés büntetést.

A III.r. vádlott védője arra helyezte a hangsúlyt, hogy a bántalmazásban nem vett részt III.r.vádlott, azt viszont elismerte, hogy a sértettől elvett pénzt közösen költötték el. A javára szóló körülmények maradéktalan értékelésével lehetőséget látott a büntetés enyhítésére.

A IV.r. vádlott védője elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában felmentést indítványozott, harmadlagos kérelme körében pedig annak megfelelő értékelését kérte a másodfokú bíróságtól, hogy ténylegesen milyen mértékű rábírás róható fel védencének.

A törvényes képviselők felszólalásukban a védők által előadottakhoz kapcsolódtak.

Az utolsó szó jogán az I.r. vádlott egyetértett védőjével, II.r. és III.r. vádlottak megbánásuknak adtak hangot, míg IV.r. vádlott fenntartotta korábbi vallomásait.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti teljes felülbírálat során a fellebbezéseket egyik irányból sem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítást folytatott le, beszerezte a lehetséges bizonyítékokat. A tárgyalás anyagává tett bizonyítási eszközök számbavételét követően az ítélet tábla sem talált olyan adatot, amely a védők által kifogásoltak - a III.r. vádlott szerepe a bántalmazásban, illetőleg a IV.r. vádlott bűnrészessége kapcsán - részletesebb tisztázását lehetővé tette volna. A megyei bíróság kellő mélységben feltárta a cselekmény megállapításához szükséges adatokat, amelyek a büntetőjogi felelősség eldöntéséhez elengedhetetlenek voltak. Jellemzően a vádlotti vallomások képezték az elemző tevékenységének az alapját, amit részletesen bemutatott. Ezeket a személyi bizonyítékokat nemcsak formálisan említette. Nem helyezte előtérbe, illetve nem szorította háttérbe sem egyes részeket. Alaposan végigment a nyomozati, illetve bírói szakban előadott vádlotti nyilatkozatokon, ezeket külön-külön - önmagukhoz képest az esetleges változásokra is rámutatva -, majd egybevetve a vádlott-társak nyilatkozataival kimerítően értékelte akként, hogy a vádlottak terhére rótt cselekménysor felépíthetővé váljon. Mindehhez hozzárendelte a szakértői véleményeket, egyéb okirati bizonyítékokat és tanúvallomásokat.

Kiemeli az ítélet tábla az ítélet indokolásából, hogy a II.r.-III.r.vádlott testvérek szerepe a terhelti vallomásoknak az ítéletben olvasható kimerítő értékelésével egyértelműen tisztázott és alátámasztott. Ehhez járul II.r. vádlott tekintetében a hemogenetikai szakértői megállapítás is.

Egyetértett a másodfokú bíróság azzal az elsőbírói okfejtéssel is, amely azt támasztotta alá, hogy a IV.r. vádlott alapjaiban felelősségét tagadó nyilatkozatával szemben mely következtetések vonhatóak le a tényállást, illetve a bűnösségét illetően. IV.r. vádlott holléte 2008. április 15. napján a késő esti órákban három kívülálló tanú előadásából is megismerhetővé vált. A rablási, illetve testi sértés elleni cselekmény kapcsán pedig kitért arra a megyei bíróság, hogy valóban születettek olyan vallomások, amelyekben I.r., II.r., III.r. vádlottak nemcsak saját szerepüket, hanem

IV.r. vádlott tevékenységét illetően is ellentmondásos előadásokat tettek. Ezeket a helyén kezelte, és csak azokat az adatokat fogadta el, amelyek egymást alátámasztották. Az indokolás ezen részét is maradéktalanul osztotta a másodfokú bíróság.

Összességében tehát a bizonyítékok mérlegelésén nyugvó megalapozott tényállás eredményesen nem támadható, hiszen az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonta és megnyugtatóan tisztázta az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges kérdéseket. Felsorakoztatta és egymáshoz kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy mire alapozta a tényállást. Ehhez logikus indokolást fűzött, az értékelés teljes körű, a logika szabályait követi.

A történeti tényállást (11. oldal) annyiban tartotta szükségesnek kiegészíteni az ítéletábra az orvosszakértői vélemények alapján, hogy a sértett az I.r., II.r., III.r. vádlott bántalmazása következtében, az elszenvedett koponyaalap törésen kívül (amely a halálához vezetett) hámsérülést és lágyrész sérülést szenvedett el, amelyek gyógytartama összességében is nyolc napon belüli.

A fenti kiegészítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

Az elsőfokú bíróság törvényesen következtetett I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott bűnösségére, cselekményeiket az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

Nyilvánvaló elírás a jogi indokolás 21. oldal 4. és 5. bekezdésében a hanyagság (negligencia) kifejezés, hiszen ahogy helyesen kifejtette a megyei bíróság, a halált okozó testi sértés büntette kapcsán az eredmény tekintetében a vádlottak részéről a tudatos gondatlanság (luxuria) valósult meg. A tényállásból és az ahhoz fűzött indokolásból is egyértelmű, hogy a sértett pénzének megszerzése érdekében a szándékuk testi sértés okozására irányult, azonban könnyelműen bíztak a súlyos, halálos eredmény bekövetkezésében.

A súlyosító és enyhítő körülményeket feltárta a megyei bíróság. Helyénvaló a főügyészség észrevétele, hogy a kétszeres bűnhalmazat nem hat súlyosítólag, a társas elkövetés pedig a testi épség elleni cselekménynél sorolható a súlyosító körülmények közé, mert a rablás büntetének minősítette esete a csoportos elkövetés, ami a minősítésben értékelésre került.

A büntetéskiszabás körében utal vissza az ítéletábra arra a lényeges ténymegállapításra, amellyel a tényállást kiegészítette. Egy rövid idő alatt zajló

cselekményről van szó, amely két súlyos bűncselekmény törvényi tényállását meríti ki, együttesen kiemelkedő tárgyi súlyúak. Egyértelmű az is, hogy a gondatlanság súlyosabb formája terheli I.r., II.r., III.r. vádlottat a testi sértés eredményét illetően. Tettük következtében olyan szerencsétlenül vágódott hanyatt a kövezeten a sértett, hogy koponyatörést szenvedett el és két hét múlva belehalt sérüléseibe. Külön kell vizsgálni a vádlottak fellépését, konkrét cselekvőségét, a bántalmazás módját, intenzitását, illetve az eszköz nélküli elkövetést. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy közvetlenül a rúgások, ütések következtében elszenvedett sérülések nyolc napon belül gyógyulóak, tehát a szerencsétlen esést kivéve, nem olyan indulatokkal telve, agresszíven vagy brutálisan ütötték, rugdalták a sértettet, amely önmagában súlyos sérüléseket okozott volna. A végeredményt illetően rendkívüli tárgyi súlyról kell beszélni, azonban a tárgyi oldal vizsgálatakor az állapítható meg, hogy az elkövetési mód nem kirívóan durva a rablási cselekmények között.

A tárgyi oldal mellé kell rendelni az alanyi oldalon felmerült körülményeket is. Két elkövető fiatakorú, harmadik társuk fiatal felnőtt. IV.r. vádlott pedig 50 éves, büntetlen előéletű, súlya van annak, hogy életvezetésével kapcsolatosan nem merült fel olyan adat, amely hátrányos megállapításokra adhatna okot. A megyei bíróság ebben a körben hiánytalanul felsorakoztatta a lényeges körülményeket.

Összegezve az ítéletábra megvizsgálta a bünteteskiszabási tényezőket, és megállapította, hogy azokat a megyei bíróság megfelelően értékelte. A már említettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetések törvényesek, megfelelnek a büntetési céloknak, szem előtt tartva az egyéniesítés és belső arányosság követelményét, ugyanakkor a fiatakorúakra vonatkozó büntetési célok, valamint büntetés kiszabási szabályok is érvényesültek. Az alkalmazott szankciók eltúlzottnak egyáltalán nem mondhatók, azok enyhítésére az ítéletábra nem látott okot, ugyanakkor olyan mérvű súlyosításuk, amely a másodfokú eljárásban megengedett szintén nem indokolt, mert egyik vádlott vonatkozásában sem tárható fel olyan körülmény, amely azt szükségessé tenné.

Az ítélet járulékos rendelkezései helytállóak, ezért fentiek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megállapítására és viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén, míg az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§ (1), (2) bekezdésén alapul.

Győr, 2010. március hó 2. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. június 16. napján kelt 5.Fk.522/2008/38. számú ítélete I.r., II.r., fk. III.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2010. március hó 2. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó